

Ontmoeting

Lazarus

Henk Bouwmeester

Nadat Jezus Simon van zijn huidvraat had genezen¹ en Lazarus uit de dood in het aardse leven teruggebracht², spraken zij elkaar vrijwel dagelijks³. Vaak urenlang. Voor die tijd was dat heel anders. Toen spraken of zagen zij elkaar nauwelijks. Hooguit op afstand bij een bruiloft of bar mitswa. Want Simon leed aan huidvraat.

Zo vaak werd er trouwens in Betanië geen bruiloft of bar mitswa gevierd. Betanië was maar een klein dorp van ongeveer twintig huizen⁴. Vreemd eigenlijk dat het zo klein gebleven was. Zo afgelegen lag het nu ook weer niet. De pelgrimsweg van Jericho naar Jeruzalem lag op ruim een kilometer afstand en naar Jeruzalem was het hooguit een uurtje lopen⁵. Maar het moet gezegd worden, Betanië nodigde niet echt uit als woonplaats. Het zal aan de naam hebben gelegen, Betanië: huis van ellende⁶. Dat hadden ze in het dorp in de loop der jaren maar al te goed ervaren. Juist omdat Betanië zo'n kleine gemeenschap was, gebeurde het nogal eens dat iemand met huidvraat in Betanië kwam wonen. Wel apart en afgezonderd⁷, maar toch. Geen wonder dus dat Lazarus en Simon elkaar aanvankelijk niet spraken of zagen. Tot Jezus hen een nieuw leven had gegeven. Simon na zijn huidvraat en Lazarus na zijn eerste aardse dood⁸.

Dag in dag uit raakten zij daarover met elkaar niet uitgepraat. Wonderlijk toch hoe Jezus hun doopnamen tot realiteit gebracht had. Simon: God verhoort, en Lazarus: God helpt⁹. Heerlijk om weer volop in het leven mee te draaien. Of lag dat voor Lazarus misschien toch net even anders. Simon had hem wel eens gevraagd of hij niet bang was. Want sinds Jezus Lazarus het aardse leven had terug gegeven, was hij zijn leven niet meer veilig¹⁰. Door het wonder van zijn opstanding was de messiaanse beweging zozeer in een stroomversnelling gekomen¹¹ dat de Joodse leiders bang waren dat de Romeinen zouden ingrijpen¹². En dat zij hun ook de laatste Joodse privileges zouden ontnemen¹³. Dat zou dan echt het einde van de Joodse natie betekenen. Lazarus kon dus maar beter opnieuw dood zijn¹⁴.

Lazarus leek daar niet mee te zitten. Hij ging althans nooit in op de vraag van Simon. Ook niet op vraag hoe het was toen hij dood was. Of hij toen iets van de hemel had ervaren of God misschien had gezien. Het leek of Lazarus daarover niet praten mocht! Net zoals Paulus¹⁵ jaren later¹⁶. Waar Lazarus wel vaak over sprak was dat hij ervan overtuigd was dat Jezus hem voor een bijzondere taak in het aardse leven had teruggeplaatst¹⁷. In die geest had Jezus immers over zijn ziekte gesproken!¹⁸ Hij hoopte dat Jezus hem binnenkort die taak duidelijk zou maken wanneer hij vlak voor Pesach weer in Betanië zou logeren¹⁹. Misschien zelfs tijdens de feestmaaltijd die zij ter ere van Jezus wilden houden²⁰. Maar als Lazarus moest wachten op duidelijkheid, was dat ook goed. Desnoods jaren.

Zo gebeurde het ook. Volgens de overlevering mocht Lazarus een paar jaar na Paulus' kerkplanting²¹ de eerste bisschop zijn van de christelijke kerk op Cyprus²².

---

¹ Marcus 14:3a.

² Johannes 12:1b.

³ In de Bijbel wordt niet verteld over gesprekken tussen Lazarus en Simon. Toch zullen die twee vaak met elkaar

---

hebben gepraat. In Joodse gemeenschappen werd alles met elkaar gedeeld. Zeker in een klein dorpje als Betanië. En helemaal wanneer onvoorstelbare wonderen in je leven hebben plaatsgevonden.

⁴ Ontleend aan Peter Walker, *In het voetspoor van Jezus*, p. 109v.

⁵ Johannes 11:18.

⁶ Ontleend aan Bijbelse Encyclopedie. Andere bronnen melden dat Betanië Vijgenhuis betekent.

⁷ Leviticus 13:46.

⁸ Johannes 11:44.

⁹ Ontleend aan *Betekenis van Bijbelse woorden en (plaats) namen*, (www.oudesporen.nl/Download/OS0939.pdf). Ook de betekenis van de namen van Lazarus en Simon wordt verschillend uitgelegd, hoewel de verschillen kleiner zijn dan voor de betekenis van Betanië.

¹⁰ Johannes 12:10.

¹¹ Johannes 12:11.

¹² Johannes 11:48a.

¹³ Ontleend aan Bargil Pixner, *With Jesus in Jerusalem*, p. 61.

¹⁴ Johannes 11:50.

¹⁵ Handelingen 22:17.

¹⁶ 2 Korintiërs 12:2-4.

¹⁷ Johannes 11:41-43.

¹⁸ Johannes 11:4b.

¹⁹ Johannes 12:1a.

²⁰ Johannes 12:2.

²¹ Handelingen 13:5.

²² Na door Jezus uit de dood te zijn opgewekt heeft Lazarus zich volgens de overlevering in Kition, de voorloper van het huidige Larnaka, gevestigd. Hier zou hij dertig jaar hebben gewoond. Tijdens zijn verblijf zou hij bovendien tot de eerste bisschop van de stad zijn benoemd. In de Agios Lasarosker in Larnaka (Cyprus) is de grafombe van Lazarus tot op de dag van vandaag te bezichtigen.